

برق کجا می‌رود؟!

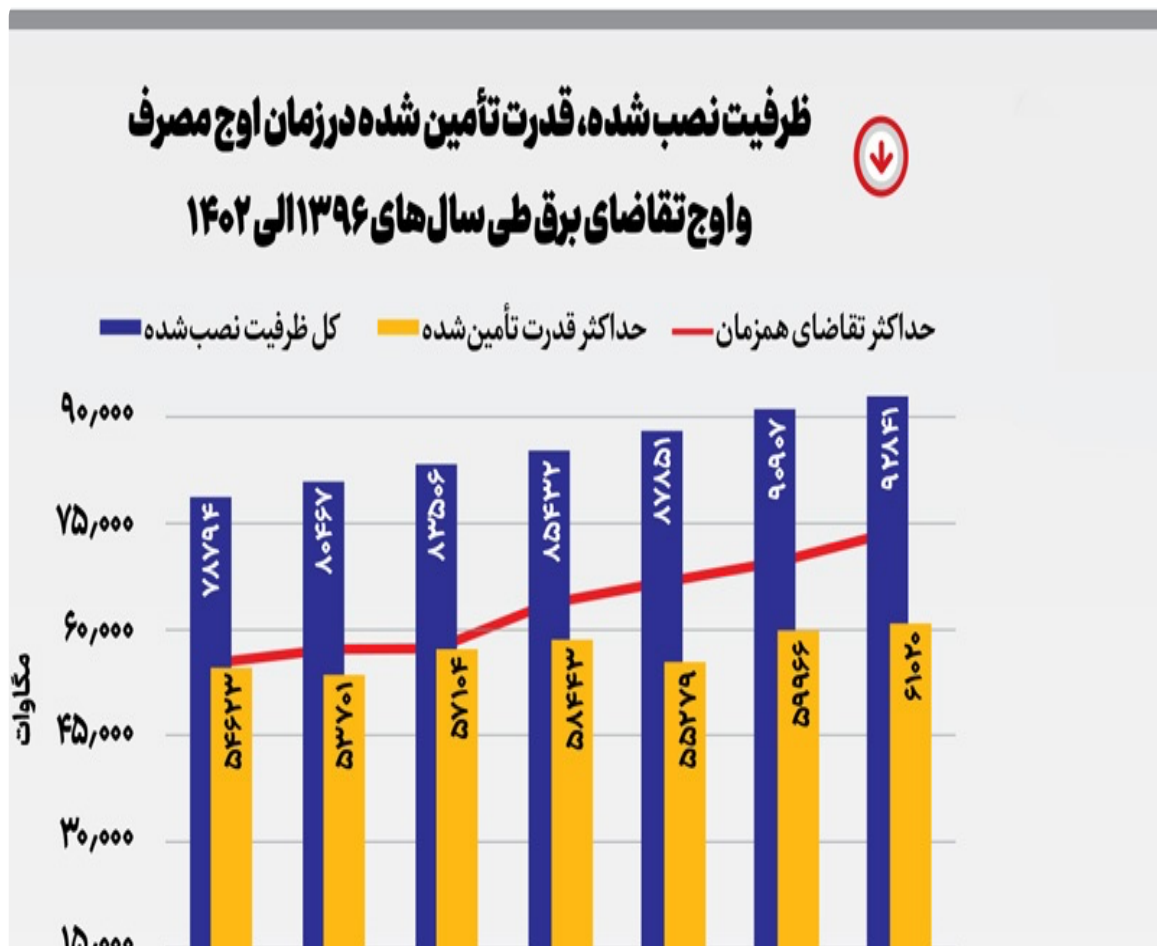
افزایش مبادلات برون‌مرزی برق ضمن ایجاد درآمدهای صادراتی قابل‌توجه برای این صنعت، منجر به تنوع در منابع تأمین برق و همچنین تقاضا شده، ارتقای امنیت انرژی به عنوان یکی از مقوله‌های امنیت ملی را به دنبال خواهد داشت.

کد خبر: ۱۴۶۱۱۳۹

تاریخ: ۲۷ خرداد ۱۴۰۳ - ۱۴:۱۵

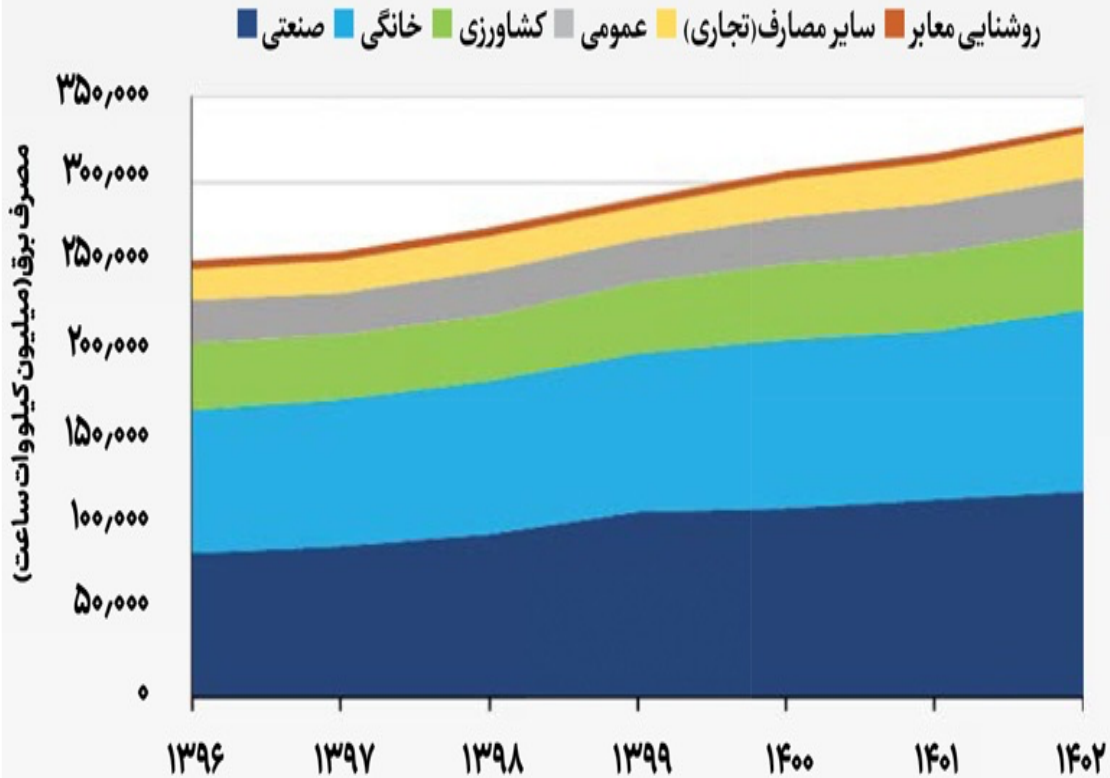

در حال حاضر، ایران به کشورهای عراق، افغانستان و پاکستان برق صادر کرده، با کشورهای ارمنستان و آذربایجان دارای مبادلات دوجانبه بوده و از کشور ترکمنستان برق وارد می‌کند. با این وجود، سهم صادرات برق نسبت به تولید آن، اندک بوده است. وزارت نیرو در سال ۱۴۰۱ حدود پنج میلیارد کیلووات ساعت برق صادر کرده که با ظرفیت بالقوه صادراتی ایران فاصله دارد. این درحالی است که قوانین و اسناد بالادستی مربوطه، افزایش صادرات برق و تبدیل ایران به مرکز مبادلات انرژی منطقه را مورد توجه قرار داده است. تشکیل بازار منطقه‌ای و ایجاد قطب منطقه‌ای برق، یکی از اهداف قانون برنامه ششم توسعه بوده است. این رویکرد در برنامه هفتم نیز در قالب تبدیل شدن ایران به مرکز مبادلات انرژی منطقه که یکی از محورهای آن، توسعه تبادل برق است، پیگیری شده. باتوجه به پتانسیل بالقوه تولید برق (ازجمله برق تجدیدپذیر)، موقعیت راهبردی ایران در منطقه، وجود تفاوت زمانی قابل توجه در زمان اوج مصرف کشورهای همسایه و شرایط اقلیمی متفاوت در کشورهای همجوار، قابلیت افزایش صادرات برق و تبدیل کشور به مرکز تجارت و تبادل برق منطقه وجود دارد. در این راستا، افزایش مجموع تبادل برق به میزان ۲۰ میلیارد کیلووات ساعت، از جمله هدفگذاری‌های برنامه هفتم پیشرفت در بخش برق بوده است. محرک اصلی توسعه تجارت برون مرزی برق، مزایای اقتصادی آن است که علاوه بر ایجاد درآمدهای صادراتی برای صنعت برق، به‌عنوان مکمل سرمایه‌گذاری داخلی در ایجاد ظرفیت‌های نیروگاهی، در کاهش نیاز به سرمایه‌گذاری برای تولید برق (به‌خصوص به‌منظور تأمین برق در زمان اوج مصرف) و همچنین کاهش هزینه‌های عملیاتی شبکه‌های برق مؤثر است. همچنین با اتصال شبکه‌های برق ملی کشورها به یکدیگر، منافع مشترکی مابین کشورها ایجاد شده و منجر به ارتقای امنیت ملی می‌شود.

مصرف برق کشور در هر یک از بخش‌ها

مقایسه سهم واردات و صادرات برق ایران از کل تجارت برق

در خلال سال‌های ۱۳۹۶ الی ۱۴۰۲

